

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Salvatore Barbagallo

Pârâtă: Agenzia Entrate Ufficio Latina

Întrebările preliminare

- 1) Hotărârea C-207/04 ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că legiuitorul italian ar fi trebuit să extindă și pentru bărbați limita de vârstă avantajoasă prevăzută pentru femei?
- 2) În cazul în speță, trebuie să se declare că, bărbaților începând de la vârsta de 50 de ani, trebuie să li se aplice la indemnizațiile reprezentând stimulente pentru încetarea anticipată la cerere a raportului de muncă, o cotă de impozitare egală cu jumătate din cea prevăzută pentru impozitarea T.F.R. (indemnizație la încetarea raportului de muncă)?
- 3) Având în vedere că sumele plătite de contribuabil cu titlu de Irpef (impozit pe venit datorat de persoanele fizice) nu reprezintă un element al salariului întrucât nu sunt plătite de angajator în temeiul raportului de muncă, și având în vedere că suma plătită de angajator lucrătorului pentru a favoriza încetarea anticipată la cerere a raportului de muncă nu este de natură salarială, este conform dreptului comunitar să se declare că diferența de vârstă, 50 de ani pentru femei și 55 pentru bărbați, încalcă dreptul comunitar, ținând cont că Directiva 79/7 ⁽²⁾ permite statelor membre să mențină limite de vârstă de pensionare diferite?
- 4) Interpretarea dreptului comunitar (Directiva 76/207/CEE a Consiliului ⁽³⁾ care interzice discriminarea pe criterii de sex) se opune sau nu aplicării reglementării naționale care stă la baza cauzei aflate pe rolul Curții, informând acest judecător național cu privire la conformitatea sau neconformitatea reglementării naționale (art. 17 în prezent 19 alineatul (4-bis) din D.P.R. 917/86)?

⁽¹⁾ Rec. 2005, p. I-07453.

⁽²⁾ JO L 6, p. 24.

⁽³⁾ JO L 39, p. 40.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Commissione tributaria provinciale di Latina (Italia) la 5 martie 2007 — Michele Ciampi/Agenzia Entrate Ufficio Latina

(Cauza C-131/07)

(2007/C 117/16)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione tributaria provinciale di Latina

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Michele Ciampi

Pârâtă: Agenzia Entrate Ufficio Latina

Întrebările preliminare

- 1) Hotărârea C-207/04 ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că legiuitorul italian ar fi trebuit să extindă și pentru bărbați limita de vârstă avantajoasă prevăzută pentru femei?
- 2) În cazul în speță, trebuie să se declare că, bărbaților începând de la vârsta de 50 de ani, trebuie să li se aplice la indemnizațiile reprezentând stimulente pentru încetarea anticipată la cerere a raportului de muncă, o cotă de impozitare egală cu jumătate din cea prevăzută pentru impozitarea T.F.R. (indemnizație la încetarea raportului de muncă)?
- 3) Având în vedere că sumele plătite de contribuabil cu titlu de Irpef (impozit pe venit datorat de persoanele fizice) nu reprezintă un element al salariului întrucât nu sunt plătite de angajator în temeiul raportului de muncă, și având în vedere că suma plătită de angajator lucrătorului pentru a favoriza încetarea anticipată la cerere a raportului de muncă nu este de natură salarială, este conform dreptului comunitar să se declare că diferența de vârstă, 50 de ani pentru femei și 55 pentru bărbați, încalcă dreptul comunitar, ținând cont că Directiva 79/7 ⁽²⁾ permite statelor membre să mențină limite de vârstă de pensionare diferite?
- 4) Interpretarea dreptului comunitar (Directiva 76/207/CEE a Consiliului ⁽³⁾ care interzice discriminarea pe criterii de sex) se opune sau nu aplicării reglementării naționale care stă la baza cauzei aflate pe rolul Curții, informând acest judecător național cu privire la conformitatea sau neconformitatea reglementării naționale (art. 17 în prezent 19 alineatul (4-bis) din D.P.R. 917/86)?

⁽¹⁾ Rec. 2005, p. I-07453.

⁽²⁾ JO L 6, p. 24.

⁽³⁾ JO L 39, p. 40.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van koophandel Brussel (Belgia) la 5 martie 2007 — Beecham Group plc, SmithKline Beecham plc, Glaxo Group Ltd, Stafford-Miller Ltd, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare NV, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare BV/Andacon NV

(Cauza C-132/07)

(2007/C 117/17)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van koophandel Brussel

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Beecham Group plc, SmithKline Beecham plc, Glaxo Group Ltd, Stafford-Miller Ltd, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare NV, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare BV

Pârâtă: Andacon NV

Întrebările preliminare

- 1) Se poate interpreta articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1891/2004 ⁽¹⁾ în sensul că îi este interzis serviciului vamal competent sau biroului vamal competent să procedeze la (sau să determine procedarea la) o comunicare, conform articolului 9 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 ⁽²⁾, sau la o inspecție, conform articolului 9 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1383/2003, atât timp cât cererea de intervenție introdusă înainte de 1 iulie 2004 nu este însoțită de declarația prevăzută la articolul 6 din Regulamentul nr. 1383/2003? Cu alte cuvinte, reprezintă această declarație o condiție de formă ce trebuie îndeplinită pentru ca cererea de intervenție să producă efecte în continuare?
- 2) Se poate interpreta articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 în sensul că acesta dă posibilitatea administrației vamale din Anvers de a prezenta titularului mărcii șase eșantioane prelevate din mărfuri pentru a putea determina dacă este vorba de mărfuri contrafăcute, știind că o astfel de comunicare nu trebuie să fie asimilată nici unei inspecții aprofundate în sensul articolului 9 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1383/2003, în cadrul căreia este admisibil să se controleze în mod minuțios originea și proveniența mărfurilor, nici unei analize tehnice aprofundate a unui eșantion prelevat, în sensul articolului 9 alineatul (3) ultimul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1383/2003? În cazul unui răspuns afirmativ această prezentare trebuia să fie făcută în termenul de 3 zile lucrătoare prevăzut la articolul 4 alineatul (1) din regulament?
- 3) Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 se opune faptului ca funcționarii vamali belgieni să furnizeze informații, obținute în cadrul aplicării regulamentului, în afara canalelor prevăzute în regulament — în speță, instanța are în vedere, între altele, articolul 9 alineatul (2) și articolul 9 alineatul (3) primul paragraf din regulament — de exemplu în cadrul unei audieri de martori sau a unei depuneri de înscrisuri solicitate de instanțele belgiene?
- 4) Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 se opune faptului ca informațiile obținute în urma aplicării articolelor 4 alineatul (2) (a se vedea cea de-a doua întrebare) și 9 alineatele (2) și (3), altele decât cele vizate la articolul 9 alineatul (3) primul paragraf din regulamentul menționat, sau informațiile obținute în urma realizării unei audieri de martori sau a unei depuneri de înscrisuri solicitate de instanțele belgiene (a se vedea cea de-a treia întrebare) să fie utilizate în cadrul unei proceduri ce nu servește la constatarea contrafacerii mărfurilor, cum ar fi în cadrul unei proceduri de combatere a importurilor paralele?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1891/2004 al Comisiei din 21 octombrie 2004 de stabilire a dispozițiilor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului privind intervenția autorităților vamale împotriva mărfurilor suspectate de a aduce atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală, precum și măsurile care trebuie aplicate mărfurilor care aduc atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală (JO L 328, p. 16).

⁽²⁾ JO L 196, 2.8.2003, p. 7.

Recurs introdus la 6 martie 2007 de Raiffeisen Zentralbank Österreich AG împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (camera a doua) din 14 decembrie 2006 în cauzele conexe T-259/02 — T-264/02 și T-271/02, Raiffeisen Zentralbank Österreich și alții/Comisia Comunităților Europene, cu privire la cauza T-259/02

(Cauza C-133/07 P)

(2007/C 117/18)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Raiffeisen Zentralbank Österreich AG (reprezentanți: S. Völcker și G. Terhorst, Rechtsanwälte)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurenței

- anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 14 decembrie 2006 în cauzele conexe T-259/02 — T/264/02 și T-271/02 ⁽¹⁾, în măsura în care respinge acțiunea RZB;
- anularea articolului 3 din Decizia Comisiei din 11 iunie 2002 [C(2002)2091 final], în măsura în care se referă la RZB;
- în subsidiar, reducerea amenzii aplicate RZB, stabilită în articolul 3 din decizia atacată, ce este lăsată la libera apreciere a Curții;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acceptarea faptului că, din simpla extindere a reuniunilor bancare pe teritoriul unui stat membru, Comisia poate să tragă concluzia privind posibilitatea afectării comerțului interstatat, Tribunalul a încălcat articolul 81 alineatul (1) CE.

Tribunalul a calificat, printr-o eroare de drept, reuniunile bancare ca fiind „o încălcare deosebit de gravă” în sensul liniilor directe privind amenzile. Acesta a utilizat în mod greșit criteriile menționate în liniile directe privind gravitatea încălcării (natura încălcării, efectele concrete pe piață, mărimea pieței geografice relevante), nu a luat în considerare selectivitatea măsurilor represive ale Comisiei și în final nu a efectuat analiza integrală, solicitată de el însuși, a tuturor aspectelor exprimate.